

פרוטוקול מס' 20.

סיסבת הוועדה לחינוך ותרבות שהתקיימה
ביום ד', ח' באדר תשי"ב - 5.3.1952
בשעה 9.00.

משתתפים:

- ט. פרסיץ - היו"ר.
- ח. בוגר
- א. ברמן
- ש. כפרץ
- י. טטילנסקי
- א. רזיאל-נאור
- א. ריטלט.

חסריים:

- ט. אונא
- א. מ. גניחובסקי
- ס. ארם
- א. דויטס
- א. הכרסלי
- י. הן
- ס. נורוק
- ד. נצר

מוזמנים:

- פרופ' דינבורג - סר החינוך והתרבות.
- סר ארנון - סנהל אגף החינוך.
- גב' סטנר - היועצת הספטיית של סדרד החינוך והתרבות.

סדר-היום:

- א. הסדר הדיון בבעיית הסטודנטים הלומדים בחוץ-לארץ.

=====

דב/רב

היו"ר ש. פרטיץ:

פותחת את הישיבה.

א. רימלט:

בתקנות הרישום נאסר, כי הורשיות
הסקוטיות צריכות להודיע שבוע ימים
לפני הרישום על פרטים סטויזיסים. אולי כדי היה להגדיל את הזמן הזה
ולקבוע שיש להודיע שבועיים לפני הרישום על הפרטים האלה למסדר
החינוך.

בחוק נאסר, כי במעברות יהיו שני
רסמים. האחד דתי והאחד אחר. הייתי רוצה לדעת האם ישנו סידור
פנימי שהרים האחר יהיה גם כן מן הזרם הכללי, זאת אוסרת להרסם
האחר" יהיה סמני זרמים, שאינם מכונים בים זרמים דתיים - זו שאלה
וסאלה כאחת.

ענין קרית נחום - יענה תלונה מצד בית-
הספר הכללי בטקום. בית-ספר זה קיים 8 שנים. בסביבה ישנה מעברה
בג למעלה מ-100 מטפחות. הודיעו לנו שהמזכיר הלך מבית לבית ורסם
את הילדים, הוא אמר שהוא רוסם אותם לבית-הספר הכללי, ורסם אותם
לבית-הספר של זרם העובדים שלא היה קיים עוד אז. נרסמו כ-12 ילדים
לבית-הספר של זרם העובדים לכתה א'. הייתי מבקש מסר ארנון לברר
את המצב, ואם הוא יודע על כך לסמוע פרטים נוספים. אולי כדאי היה
סר ארנון יתקשר עם המפקחים מן הזרם הכללי, ויברר אם הרישום היה
סם כחוק.

ב. בעיניו הסטודנטים הלומדים בחוץ-לארץ:

היו"ר ש. פרטיץ: אנו מסכיבים בוויכוח שאלת הסטודנטים
הלומדים בחוץ-לארץ.

ה. בוגר:

סקובל שכל פדינה דואגת לאזרחיה
הנסצאים מחוץ לארצה. נסצאים בחוץ-
לארץ כ-1.600 סטודנטים - הן זה גדוד של טובי הבנים שלנו, כי אני
מכיר חלק מהם. ביחסנו זה אליהם אנו הופכים אותם לטובאים לישראל -
הרשו להם לצאת ועתה מטאירים אותם במצב של פשיטת-יד. אנו אנשי
החינוך מצווים לדאוג לכך. אי-אפשר להחזירם, או לא לתת להם את
האמצעים הדרושים להסמכת לימודיהם, תחילה יש להביא פרופסורים
ולהכין את הפקולטות ואחר-כך להחזיר את הסטודנטים.

הקפיצה הזאת בשער, קודם שילמד
האנשים 36 ל"י, ועתה עליהם לשלם 100 ל"י - הם אינם יכולים לשלם
סכומים כאלה. אנו כאנשי החינוך חייבים לדאוג ולעמוד בכל תוקף
לכל יעזבו אותם לנפשם עד אשר אפשר יהיה להביא אותם הנה ולתת להם
את הדרוש.

א. רוזאל-באור:

האונזיברסיטה טרם הכינה את המלים
הדרושים לחקמת דור של אנשים בעלי
הסכלה, היכולים לשרת את המדינה. סטודנטים אלה, בודאי אינם אשמים
בכך שהאונזיברסיטה תעתה ולא רצתה שתקום מדינה שצריך יהיה לשרת אותה.
הוצאו סכומים רבים על כל מיני דברים מופסטים במקום להגין פקולטה
מס. הסטודנטים יצאו כולם באישור, כי הכירו בחאוניות המקצוע.
מדוע הפרט צריך לשלם בעד טגנות הציבור. המסילה הקציבה סכומים
לאונזיברסיטה ולא דרשה ממנה שתעשה בסכומים האלה את הדרוש לצרכי
המדינה שתקים סחלקה לרפואה. הטר עמד על כך, כי קל יותר ללמוד
בארץ והלימודים הם טובים יותר. אני מכירה סטודנטית אחת שיצאה לסנה
אחת ללמוד בחוץ-לארץ ועתה היא לומדת כאן רפואה. היא ספרה לי שיש
לה פרופ' פרטי ויהיא הסטודנטית היחידה שלו שאי-אחידה בטענה -
הן זהו אושר. לו היתה כאן באמת פקולטה מסודרת ויכלו כאן ללמוד -

א. רזיאל-נאור:

הייתי מחייבת את הלימוד כאן. אינני יודעת אם מותר לנו לדרוש שהסטודנטים יוותרו על זכותם שקיבלו ויצאו את הארץ בהיתר ויחזרו לאזן את התקציבים של מדינת-ישראל בהם בכל רע.

לדעתי יש לתת לאלה סלומדים את האפשרות לסיים את שנת הלימודים ולהסציא להם את הכספים בהתאם לשער הקודם, גם מאותו הטעם שדיבר עליו חבר הכנסת בוגר והוא - אנו מערערים את הרצון, הקיר והיחס למדינת-ישראל.

י. סמילנסקי:

כאשר דנים בבעיה זו, לא מספיק לומר שליסודם של הסטודנטים הוא צודק וחלוב, יש גם להגיד מניין לקחת את האמצעים לכך. יש ואנ שולח את בנו ללמוד ומטה ידו ואין הוא יכול להמשיך לשלם וקורם לבנו לחזור. דבר זה קרה גם למדינה והיא אינה יכולה להמשיך לשלם.

אולם בכל הבעיה הזאת ישנם כמה עוקצים העוקצים לחינם. יצא לי לראות את הסטודנטים בכמה מבירות אירופה. היו כאלה שאן יצאו את הארץ והגיעו לאירופה, חדלו לחשוב על לימודים ועוסקים ב"ביזנס", רק עתה הונהג הדבר כי יש להרסם בקונסוליות. היו גם סטודנטים שחסכו ללמוד מקצוע אחד והתברר שקשה להם ללמוד אותו והחליפו את המקצוע. לו ידעו שהוא מחליף את המקצוע - יתכן ולא היה מקבל היתר יציאה. אנו מדינה דלה ועניה וקשה לכלכל את הסטודנטים. על כן יש להוכיח שהמקצוע הוא באמת חיוני וחשוב. אולם ישנם סטודנטים הלומדים מקצועות חיוניים באמת והמה מוכרחים להסציא בחוץ-לארץ כדי ללמוד את המקצוע, מדוע הדולאר של אלה צריך להיות לפי שער של מותרות. מספר סטודנטים כאלה הוא מצומצם למדי. ישנם סטודנטים כאלה שהכל מכירים בחיוניותם ויד הוריהם אינה מסגת לשלם את הסכומים הגדולים, מדוע הם צריכים לשלם סכומים כה גדולים. ברור, כי אותו סטודנט שיקבל את תמיכת המדינה, לכשיגמור יצטרך לפרת את המדינה ובצורה כזאת יחזיר את הסכומים האלה. יש להנהיג, כי צריך להביא לקונסוליות מעודות התקדמות מאותם בתי-הספר בהם הם לומדים.

כן ישנם סטודנטים בעלי זכויות, סטודנטים יחזרו לארץ בזמן מלחמת הליטרור ועתה מסטיכים ללמוד - להם יש זכות קדימה.

1,300 סטודנטים הנמצאים בחוץ-לארץ הוא מספר גבוה ליכולתה של המדינה, מספר זה חייב להיות קטן יותר, לא סיום שהמדינה צורכת פחות, אלא סיום שיכולתה של המדינה היא קטנה. אינני יודע אם בתוך מספר זה בכללים הסטודנטים קיבלו סטעם מסודר הבטחון. השער המכוון לסטודנטים צריך להיות שונה לגבי כל אחד. ישנם סטודנטים הנמצאים בחוץ-לארץ וכוציאים את שם ישראל לגנאי. אבל יש סטודנטים שאנו זקוקים ללימודיהם ואין להם אפשרות ללמוד את השנה הראשונה בארץ, כמו ברפואה - יש לתת להם את האפשרות לגמור. אבל משה ידו של אותו אב והוא אינו יכול ללוח לבנו כסף, המדינה תתן את האפשרות ותעזור לאותם ההורים.

היו"ר ש. פרסיץ:

בסך שלוש השנים האלה נהגנו כסכורי נצחון ושיכורי היסגים. אך היינו צריכים לדעת שתגיע שעת ההתפכחות והמדינה תצטרך לשלם ביוקר בעד דבר זה. עלינו לדעת, כי בלי קורבנות לא נוכל לכך. אם רבה ההתטררות בקרב הציבור עתה, היא רבה - מסוים שלא היסו אונן להזהרות מסך שלוש שנים וגם מסוים שקיימת סבוכה וחוסר דרך היכולים להמיט על המדינה אסון. אנו מטפלים בשאלה קטנה, וכולנו מאוחדים בדבר אחד, כי בלי דור בעל הכללה, ובלי אינטליגנציה - לא נוכל לקיים את המדינה. לפי שעה טרם הקיטונו את כל הכלים הדרושים לכך. האוניברסיטה עתה משהו, היא לא הספיקה לעשות את כל אשר היה מוטל עליה. עלינו לדעת שאם לא ניתן

היו"ר ס. פרסיץ:

לכנינו להשתלם בחוץ-לארץ באותם המקצועות החיוניים - עלינו להוציא כיד את הסקנות. אם עלינו לצמצם את ההוצאות, הרי קראתי לפני זמן מה דין וחשבון של אגף החברות הנסיעה אשר מסרה על 280 איש שליחי סללות ליצוא לחוץ-לארץ - האם זה דבר הכרחי, ובלעדי זאת לא נוכל להתקיים? אפשר ואפשר לצמצם - הנה לכם סקור חשוב מאוד לדיביזים. אלה אינם שליחים הנדרשים לבוא לעזור למגבית או למלווה העצמאות, וכדאי יאינם לפי הפרימס של המדינה. לעומת זאת הביאו מספר בנים ובנות לידי יאוש מסס, אינני מדברת על אהם שלוש מאות התלמידים הנמצאים בחוץ-לארץ שלא נקלטו באוניברסיטה. אני מדברת על הנוער הלומד, הנוער שאנו מחכים ממנו לכשהו. אינני יודעת אם תלמיד זה או אחר יביאו את הגאולה, אבל אם כן, מדוע שלא ניתן להם את האפשרות להשתלם.

דובר על בזבז - הייתי בכמה ארצות בחוץ-לארץ וראיתי שגרידיות שינות. שגרידיות עשירות יותר, ובסקופות אחרים צנועות/על כדי קמצנות - כל הכבוד להן. ראיתי שגרידיות אשר האנשים העוסקים בהן לא הבינו זראוי את מעודתם. יש להם לעשות בטוח זה ובצימצום ההוצאות כגון. אך אל ניתן לפגוע בעתיד שלנו. טרם הגענו עד הדולאר האחרון. ואם יש לנו מספר דולארים מצומצם - הרי תחילה אני רוצה לעזור לאלה.

אולם יש לקבוע תור מסויים. אם ישנם בני-עשירים שידם טעגת לשלם סכומים שונים ישלמו לפי סער של סדרות. אולם אם יש בני אנשים סוציאליים וסוכסרים שיביאו לנו תועלת - להם יש לתת את השער המינימאלי. אלה הפחות סוכסרקם שהתחילו כבר ללמוד - יש לתת להם לפי השער הסני. השיפוט בדליני נפסות אלה צריך להעלות בצורת מסרד החינוך. כן עלינו להסליץ בפני שר החינוך והתרבות ובפני ועדת הכספים לסדר את העניינים.

י. ספילנסקי:
ברצוני לספר על טקרה של סטודנט הלומד מקצוע שנחשב ללא כה חיוני - מוטיקה. סטודנט זה עד גיל 18 עבר את כל הסחנות באירופה. אביו מירה. אותו סטודנט הצליח אחרי שלוקה חודשים ללמוד בבחינות כניסה ולהגיע למקום הראשון בין סטודנטים שונים בכל העולם. הוא נבחן אצל פרופ' הנניגר שהוא אחד הגדולים בדורנו. כל הגנוז בסטודנט זה במסך 18 שנה נפתח עתה. והוא נתגלה כאחד האנשים הסוכסרים ביותר. אולם בהתאם לתנאים שנוצרו, עלינו לחזור לארץ, ששם שאביו סורה ואין ידו טעגת לשלם סכומים אלה.

ז. כפרני:
שאלה זו חסורה באמת ששם שהיא עוסקת בדליני נפסות, באנשים שהתחילו כבר ללמוד. אילמלא הבדיקה הסוקדמת שהיתה - לא היתה רובצת עלינו אחריות כזאת כפי שהיא רובצת עלינו כיום. ברור שאי-אפשר לצאת מנקודת הסקפה שהמדינה אשטק. אני מבטיחה על תקופה זו כעל תקופת סלחמה. והדבר דורש קורבנות, ואילו אפשר היה לחזור ולקדוא את קריאת הסלחמה שיחזרו לארץ - הייתי אומרת זאת. שמענו לפני זמן קצר מספרים העולים על הסכום הזה שאמר לנו שר החינוך והתרבות. על כן אותם הבחורים הסוכסרים שלומדים כבר - יסיימו את לימודיהם ויקבלו את מסיבתם לפי השער הקודם. לא רק המקצוע הוא הקובע, ישנם הלומדים רפואה - הם זכאים לכך. אולם ישנם הלומדים מדעים אחרים, לא רק מוטיקה, ואינם כה מצטיינים - יהיה עליהם לחזור. אין לנו גאונים כה רבים,

י. כפרי:

הבדיקה אינה צריכה להעלות דקאמבחינת המקצוע, הכשרון, כמה זמן ניאר כדי לסיים את הלימודים, אלא יש גם לבדוק את המצב הכלכלי של המייסדה המוסכת באותם הסטודנטים, כי אותו סורה שדיבר עליו חבר הכנסת סטילנסקי אינו יכול לתת אפירות לבנו להשתלם. לדעתי, הענין צריך להיות נתון למסדר החינוך המכיר את הסטודנטים ואת היכולת הלימודית בארץ. יש להקים ועדה שתהיה מסמכותו של מסדר החינוך והתרבות. (פרופ' דינבורג: בוועדה זו מסתתפים באי-כוח האוניברסיטה, הסכניון והטוענה המדעית). למעשה אנו כולנו מעודדים את גישתו של סדר החינוך והתרבות.

א. ריטלט:

לדעתי הפריזה חברת הכנסת כפרי בזה שאטרה שעלינו לקרוא לכל הבנים חזרה לארץ כמו בשעת חירום. אם נקרא להם חזרה, יתכן ונתרושש עוד יותר. כי יתכן ואחד מהם לומד כיצד לסנוע בזבז או אחרים הלומדים כיצד אפשר להעשיר את המדינה.

אנו עומדים בפני מצב שאין למדינה אמצעים סטטיקים - זוהי המציאות. אולם דוקה יוסבם-ראש הוועדה כי יש לחסוך ולקמץ בשטחים אחרים, כדי לנוכל לעזור להם. אילו היינו מסתדלים לחסוך בכמה וכמה טקורות בבת-אחת היינו פוגעים פחות בשטחים טובים. דובר על הסגירות - אלה הם נציגים דיפלומטיים, אבל הקונסולים יכולים להיות יהודים עשירים הנמצאים באותן הארצות, אפשר לתת להם את החותמת ואין צורך לשלוח אנשים מיוחדים שיהיו קונסולים בארצות אלה. (י. סטילנסקי: אין זה שייך לוועדה זו).

אולם, הנוער איננו מחוסן כלפי חוץ-לארץ. החינוך שלנו בארץ לא חיסן אותם בפני הפיתויים בארץ אחרת. לאחר ביקורת קפדנית, ישנן עובדות רבות נמצאים באמצע ינת הלימודים ואחרים עומדים לסיים את לימודיהם - הייתי מציע שנסיין אותם לפי סוגים: (1) ישנם העומדים בפני סיום לימודיהם, בין אם המקצוע הוא חיוני או לא כל כך חיוני, אם אין יד-הוריהם לתת להם את האפשרות לסיים את הלימודים, יש לתת להם סטיפנדיה לתאפשר להם זאת. (2) הסטודנטים האחרים הנמצאים באמצע ינת הלימודים - יש לתת לכולם לסיים את הנתה ולהקפיד הקפדה חסורה אם יד הוריהם אינה סוגת לתת להם לסיים את ינת הלימודים לאפשר להם זאת. אך כל האחרונים האלה יעברו בדיקה נוספת ונסיין אותם לפי סוגים נוספים, גם לפי חיוניות המקצוע. הבדיקה תערך בקיץ זה. אז יש לעמוד על הנקודות הבאות: (א) התקדמות הסטודנט בלימודים; כי האדם הפחונן והסוכסך הוא חיוני בכל שטח. (ב) המקצוע שהוא לומד.

פרופ' דינבורג:

לא טעאתי בדברי כל הזרים שדיברו דבר הנוגד לעמדותי. חבר הכנסת סטילנסקי דיבר על כך שיש לקבוע מערים טובים לאנשים טובים - דבר זה לא יתכן. אם המדינה עוזרת עליה לעזור במפורס ולדרוש תמורה בעד זה. אנו הלכנו לפי העקרונות האלה: (1) אם המקצוע שהסטודנט לומד הוא חיוני לחיים בארץ; (2) אם האדם הוא בעל כשרונות גדולים. עלי לציין כאן, כי ידוע לנו ס-27 תלמידים לומדים סוסיקה ובטעיף טובות, ישנם 65 תלמידים וביניהם יש כאלה הלומדים סוסיקה, ואין יודעים בדיוק את אשר הם לומדים.

אשר לדבריו של חבר הכנסת בוגר - עלי לציין, כי יש ואדם ביקש היתר יציאה כתנאי שיוכל לפרנס את עצמו, והנה הוא סופיע עתה וכבסק קצנת סטבע זר. כאשר נכנסתי לתפקידי במסדר החינוך והתרבות עמדותי על כך, כי יש לבדוק את הדבר. עמדותי על עובדה מעציבה אחת, כי ישנם אנשים הנמצאים בחוץ-

פרופ' דינבורג:

לארץ לומדים בשיעורי ערב ובבתי-ספר שאין להם רמה כה גבוהה ומכאן שולחים להם כסף ונוסף לכך הם עושים "ביזנס". כלומר עלינו לדאוג את הדברים מנקודת מבט פלפולית - מצבה הכלכלית של המדינה, פוליטיקת החינוך ומצב האנשים הלומדים. איננו יכולים לקבוע סערים טובים, אין המדינה יכולה לתת את האמצעים, כי אין לה אמצעים. בוועדה הסודכת מנציגים רוצים דובר על כך, כי חלה התייקרות ויש להוסיף 25%. אולם לא נוכל לחייב את האוצר להספיק לתת את ההקצבות באופן גלובלי. כמובן שאנו רוצים שכולם יגמרו את הלימודים. נאמר לי שן האוצר, כי הדבר עולה לא 1.000.000 דולר ו-1.500.000 דולר לשנה. ברור, כי גם אותו אב צריך להתאסף יותר וגם המדינה צריכה להתאסף. כמובן ליה לדרוש תמורה עבור זה והוא יצטרך לעבוד בשירות המדינה במסדר הסעוניין באותו תלמיד.

האוניברסיטה פתחה בית-ספר

לרפואה, מדוע נשארו הסטודנטים בסוויצריה ואינם חוזרים לארץ על-סנת כאן לסיים את לימודיהם. נאמר כאן, כי האוניברסיטה לא עשתה דבר - הן היא פתחה בית-ספר לרפואה, פקולטה לטכנאים, לחקלאות. אולם טוב היה לשאול, מה נתנה לה המדינה? האוניברסיטה אינה יכולה להתקיים מהקצבות אלו. הוועדה תצטרך לעמוד על כך שיש לעזור לאנשים חסרי היכולת. אני מצטער מאד על הדברים שנאסרו כאן, כי האוניברסיטה לא עשתה דבר כדי להכין את הכלים הדרושים לצרכי המדינה. האם ידוע לחברת הכנסת רזיאל-נאור, כי באותם הימים שעניני ישראל היו נידונים באו"ם הודיעה האוניברסיטה, כי מגנס אינו מייצג אותה - היה זה אקט פוליטי, ועתה לבוא ולומר, כי היא הייתה נגד הקמת המדינה - קשה להבין זאת. האוניברסיטה היא הנפגעת הגדולה ביותר מקרבות ירושלים, וקיבלה את העזרה הפיניסלית מהמדינה ומהציבור.

אנו הקיכונו ועדה אשר בה

סטתפים באי-כח האוניברסיטה, הטכניון, הוועדה המדעית ונציגי סדר החינוך והתרבות. עד כה היה מר אבידור יוסב-ראש הוועדה ועתה - דר' אורמיאן. אנו ביקשנו ממסדר האוצר יקציב עתה 100.000 ל"י כדי שאפ"ר יהיה להסדיר את תללום הפיגורים שינתנו עוד לפי הקודם הקודם. הוועדה תטפל באופן אידיבידואלו בכל אחד מהסטודנטים, ואותו תלמיד שאינו מצטיין בלימודיו ואינו לומד סק וע חיוני - יפסיק את לימודיו. יש לדאוג את המצב כמו שהוא, ולראות שגם בארץ חלה התייקרות. ינתנו הלוואות להורים ואחר-כך התלמידים יצטרכו להחזיר אותן אם בצורת שירות למדינה או בצורת תלום בטזופנים.

י. סטילנסקי:

האם האוצר הקציב כבר את הסכום או רק הביע את דעתו בעניין זה?

פרופ' דינבורג:

הוא מעמיד את הסכום כולו בדולרים, הויכוח הוא על הלירות.

הינ"ר ס. פרטיץ:

אנו מסכמים את הויכוח: א) על הוועדה הזו לבדוק בדיקה קפדנית את מצב הלמידה בחוץ-לארץ; ב) מצבם הכלכלי של ההורים; ג) מצב האישי של הסטודנט - אם הסתתף במלחמת הסיחרור, או שרת בצבא הנריטי ויותר מרצונו על הסטיפנדיה הניתנת לו על-ידי המסלח הגריטית לים המסכת הלימודים ובא לארץ להסתתף במלחמת הסיחרור.

פרופ' דינבורג:

הייתי מציע לכם לקבל את החלטות
הוועדה הבין-מסדרית שאמנם טרם
אישרתי אותן. ישנה הצעה, כי ההורים ידרכו מכל מקום להוסיף
אחוז מסויים המתאים בגובהו לשיעור ההתיישרות הכללית בארץ
עקב הסיבויים בטער הלירה. כן הוחלט: 1) הורים שלא יוכלו לשאת
בעול התוספת, שיצטרכו להסלים לאחר התוספת הנובעת מן ההתיישרות
הכללית - יקבלו מפרעות של הלוואות, כדי לאפשר לבניהם להמשיך,
לפי יעה, בלימודיהם בחדשים הקרובים. הלוואות אלה תוחזרנה לאוצר
באחת שימי הצורות: א) בטווננים בתוספת ריבית (שבגובה ייקבע).
ב) בשירות מקצועי בסכר, בטקום שיקבעו המוסדות המתאימים של
המדינה. (יש לקבוע את סך הזמן של השירות בהתאם לסכום שקיבל
הסטודנט בתור הלוואה).

2) נציג האוצר בוועדה יבוא בדברים עם הנהל הכללי של מטרד
האוצר בדבר שיחרור של 100.000 ל"ל לצרכי מתן הלוואות וכן עם
החשב הכללי בדבר הנוהל הקסור בדבר (צורת ההתחייבות ותכנה,
פי החותם עליה, הערבים וכ"ו).

אשר לבעיות המדיניות בטטח הסתלפות
הסטודנטים בחוץ-לארץ: 1) הוועדה להסתלפות בחוץ-לארץ ולשכת
הקסר לסטודנטים של מטרד החינוך והתרבות תסמסנה ועדת מסנה
בוחנת ומנגנון מבצע של החלטות הוועדה הבין-מסדרית העליונה -
בהתאם לטעיף ד' של מסקנות ועדת המרים בשאלת הסטודנטים.

2) הוועדה להסתלפות בחוץ-לארץ יחד עם יושב-ראש הוועדה הבין-
מסדרית יחליטו בטוך השבוע על דרכי גיפוי הסטודנטים הלומדים
בחוץ-לארץ. הניפוי יסתך על גורמי יטוד: חיוניות המקצוע לפדינה,
האפשרות ללמוד אותו בארץ (לפי דרגות - בטוכה, עליונה) כטרובותיו
והצלחתו של כל סטודנט בלימודים, מצבו האישי של התלמיד (גילו,
זמן לימודיו).

3) הוועדה להסתלפות תנסח הצעה בדבר חיוניות מקצועות הלימודים.
כל מטרד הסיוצג בוועדה העליונה יודיע לנציג הפועצה המדעית את
חיוניות המקצועות שהוא מעוניין בהם זכן את הדרישה הסנתית
המסעורת. כל הנתונים האלה ימסכו בסיס לדיונים ביטינה הבאה של
הוועדה העליונה. הוועדה להסתלפות וכן המסרדים לא יסתפקו בציון
הסלמת המסעורת כולה, כי אם יפרטו אותם ככל האפשר למקצועות
מסנה.

4) יושב-ראש הוועדה העליונה יסיג עד היטיבה הסניה של הוועדה
ידיעות מן המוסדות האקדמיים העליונים בארץ על כוטר קליטתם של
המוסדות לפי מקצועות ולפי דרגות הלימודים, כדי למנוע כפילות
הדיון והפעולה, יבקס מטרד החינוך והתרבות ידיעות על הסיכויים
להרחבת האפשרויות ללימוד בארץ בבתי-הספר העליונים וכן על מסא-
וכתן הסתנהל בשאלות אלה בין המדינה לבין המוסדות העליונים.

אני מציע לשיעור לחינוך ותרבות
לקבל את ההחלטות האלה ולראות את הדרך בה הולך מטרד החינוך
והתרבות, היא הדרך הנכונה.

היו"ר ס. פרסיץ:

כיצד תסודרנה ההתחייבויות?

פרופ' דינבורג:

ההתחייבויות תהיינה ריטסימות ואפסר
יהיה לגבות את הכספים בדרכים טובות.

פרופ' דינבורג:

כן אני מציע לכס לתמוך בדרישת משרד החינוך והתרבות ממשרד האוצר
לעסות את הסידורים הסתאיפים כדי להרחיב את כושר הקליטה של
המוסדות הגבוהים בארץ.

א. רימלט:

כן נוסף את המטאלה, כי במקרים מסופקים
ינהגו בליברליות.

היטיבה נועלה ביעה 10.30.